

Lykketoft (S):

Jeg synes, statsministeren tager sig det lidt let, når han alene henviser til skatteministerens redegørelse. Det er jo blevet fremhævet af flere i den ordveksling, der har været nu, at der her forelå en højesteretsdom med en klar tilkendegivelse af, at lignende arrangementer var uden realitet, og at der i landsrettens dom blev henvist til den højesteretsdom, som skatteministeren tog bekræftende til genmæle over for.

Men nu har vi fået en tilkendegivelse fra justitsministeren om, at vi, når vi beder om det i udvalget, vil få en selvstændig bedømmelse af skatteministerens fremgangsmåde i denne sag. Jeg synes, det kunne være af interesse også at få en helt uafhængig, supplerende juridisk vurdering af den.

Jeg har noteret mig i dagspressen, at professor Bent Christensen har stillet det spørgsmål, om skatteministerens håndtering overhovedet er i overensstemmelse med lovgivningen. Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren, om ikke det ville være det for alle parter mest betryggende, at man fra regeringens side simpelt hen indhentede et responsum fra professor Bent Christensen i denne sag.

Ole Espersen (S):

Jeg er lidt overrasket over, at statsministeren ikke vil anerkende, at skatteministeren også er forvaltningschef – det håber jeg virkelig han er – og når man er det og fungerer som sådan, skal man altså holde sig inden for lovgivningens rammer.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge statsministeren, om Østre Landsrets dom fra marts 1988 ikke er udtryk for gældende ret for så vidt angår det område, dommen vedrører, så længe denne dom ikke er tilsidesat.

Statsministeren (Poul Schlüter):

I onsdags havde hr. Ole Espersen og hr. Stavvad lejlighed til i en hel time at diskutere denne sags indhold med den i forrige uge fungerende justitsminister – og i dag har vi så brugt yderligere 1 time til det; jeg mener derfor, at sagen er blevet meget grundigt belyst fra regeringens side.

Jeg skal nu blot føje til, at det svar, jeg har givet i dag, naturligvis bygger på skatteministerens redegørelse for sagens sammenhæng, tilsat et stænk af min egen sunde fornuft – idet jeg har

lagt lige megen vægt på begge dele. Nu er det jo mig, man har spurgt, og derfor er det også mig, der svarer, men jeg lægger naturligvis skatteministerens faktuelle redegørelse til grund.

Dernæst vil jeg sige til hr. Lykketoft, at jeg ikke ser nogen grund til at indhente responsa ude i byen. Hvis Folketinget har lyst til det, må Folketinget diskutere det andetsteds end her i salen i dag.

Til hr. Ole Espersen vil jeg sige, at det efter min mening er skatteministerens opgave over for et større antal sager af ensartet karakter at disponere i overensstemmelse med Højesterets praksis, og det er, så vidt jeg kan se, netop det, skatteministeren har gjort. Det mener jeg er klogt og i enhver henseende juridisk og politisk korrekt af skatteministeren at have gjort.

Ole Espersen (S):

Jeg har naturligvis bemærket, at statsministeren bygger sit svar på skatteministerens redegørelse. Der hævdes også at være lidt sund fornuft indblandet. Det er altid svært at vurdere, for det er så individuelt. Men jeg tror nok, statsministeren har ret i, at han alene bygger på skatteministerens redegørelse, når det drejer sig om juraen. For det, jeg spurgte om – og det, jeg næsten er nødt til at have svar på, medmindre vi skal bruge endnu mere af den tid, som statsministeren allerede synes har været lang nok – er, om statsministeren ikke kan bekræfte, at de to domme – en enstemmig Østre Landsretsdom, der henviser til en højesteretsdom – i sammenhæng må betragtes som gældende ret, indtil de måtte være ændret ved senere praksis eller – for så vidt angår landsretsdommen – tilsidesat af Højesteret.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg synes, det er både rigtigst og klogest af mig med hensyn til det sidste spørgsmål at henviser til det svar på samme spørgsmål, som for længst er afgivet i spørgetiden af justitsministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 306

6) Til *forsvarsministeren* af:

Glønborg (KRF):